

ĐỀ TRẢ LỜI ÔNG ĐẶNG VĂN ÂU

cựu Thiếu Tá Không Quân VNCH.

Thưa ông Đặng Văn Âu,

Trong lá thư cật đắng của ông trên báo CM Magazine của ông Bác Sĩ, Tiến Sĩ Phạm Lễ có một câu hỏi liên quan đến tôi như sau:

*Mới đây ông Thẩm phán Lê Duy San, Hội trưởng Hội Luật sư Bắc Cali, nhân danh một cựu học sinh Chu Văn An phân ưu một cựu học sinh Chu Văn An vừa qua đời, có lời cầu chúc xỏ lá, vô cùng đếu cáng như sau: “Nguyên cầu hương hồn Niên Trưởng Nguyễn Cao Kỳ **sớm về với Bác Hồ nơi thiên đàng Cộng Sản.**” Tướng Kỳ đã công khai khẳng định lập trường của mình tại Việt Nam năm 2004 là **“Không bao giờ chấp nhận chủ nghĩa cộng sản”** trên hệ thống đài phát thanh BBC.*

a/ Đứng về mặt đạo đức, văn hóa, các hội viên Hội Luật gia Bắc Cali có nên yêu cầu ông Hội trưởng Lê Duy San phải từ chức vì lợi dụng danh nghĩa Hội?

*b/ Đứng về mặt luật pháp, con cháu của người quá cố có quyền kiện ông Thẩm phán Lê Duy San ra tòa về tội **mạ lỵ người qua đời không?** Người theo đạo Phật mong linh hồn mình về cõi Niết Bàn. Người theo đạo Chúa mong linh hồn mình lên Thiên Đàng? Phải chăng những người về Việt Nam dạy học, đầu tư thì sau khi chết đều bị ông Thẩm phán Lê Duy San ra phán quyết: **“linh hồn về với Bác Hồ nơi thiên đàng Cộng Sản”**, trong khi Tướng Kỳ về Việt Nam chỉ để nói chuyện Đất Nước?*

Còn bạn ông, ông Đỗ Văn Minh thì nói như sau:

Một trường mang tên một nhà Nho khi phách như vậy mà lại đào tạo ra một Lê Duy San bất nhân, bất trí, bất nghĩa, thiếu tư cách đến thế, thật đáng tui hổ. Đáng buồn hơn nữa, Lê Duy San lại là đại diện cho cả một tập thể Chu Văn An miền Bắc Cali.

Thưa ông,

Tôi thật không ngờ, ông cũng là người có chút học vấn, lại là một sĩ quan Không Quân VNCH, cấp bậc Thiếu Tá mà lại ăn không nói có, ăn gian nói dối, như mấy tên Việt Cộng.

Tôi không có hề nói ông Nguyễn Cao Kỳ là Cộng Sản. Nhưng việc ông quay lưng lại người Việt Quốc Gia, với đồng đội để trở về với Việt Cộng, tìm gặp bọn Việt Cộng,

những kẻ đã dâng đất, dâng biển cho Trung Cộng, tuyên bố lếu láo như thế nào về quân đội VNCH để được ngồi chung với những tên Việt Cộng bán nước như Nguyễn Minh Triết, Nguyễn Tấn Dũng, Phạm Thế Ruyệt, Nguyễn Phú Bình, v.v. và khi tên VC Võ Văn Kiệt chết đã khệ nệ mang vòng hoa tới để được ký sổ phúng điếu như thế nào thì chắc ông đã rõ.

Ông Kỳ đang ghi tên trong sổ khách phúng điếu Võ Văn Kiệt

Sao ông không tìm kiếm người đã đội cho ông Kỳ cái nón cối có gắn cả ngôi sao vàng tổ bố mà hình ảnh này đã được phát tán trên các diễn đàn khắp thế giới mà kết tội mà lại đi vu vạ cho tôi? Ông hãy vào Google và gõ 3 chữ “Nguyễn Cao Kỳ” là sẽ thấy ngay.

Ông Kỳ và tên Phạm Thế Ruyệt, Chủ tịch Mặt Trận Tổ Quốc

Tôi tin chắc rằng nếu tên tội đồ của dân tộc là Hồ Chí Minh nếu còn sống, ông Kỳ cũng sẽ tìm đủ mọi cách để được gặp Hồ Chí Minh, để được ngồi chung chỗ, ăn chung bàn hay ít nhất cũng được bắt tay để nói những lời mà ông ta đã nói với mấy tên Việt Cộng đại khái như “...*Tôi muốn thống nhất mà tôi không làm được, người anh em phía bên kia đã làm được. Chúng ta phải ngả mũ chào họ và chấp nhận.... Nói lằng nhằng mà không thống nhất được đất nước... là một lũ phản quốc....*” Ông có thể bám vào hàng chữ xanh dưới đây để được nghe rõ ràng và đầy đủ hơn về những lời mà ông Kỳ đã nói “http://www.youtube.com/v/zRZsqj8_Pdw?version=3”.

Thưa ông, ông không cần tôi phải giải thích vì sao bọn Việt Cộng làm được mà người quốc gia không làm được không? Hơn nữa, thống nhất để mà cả triệu người phải bỏ nước ra đi, cả triệu quân dân cán chính của VNCH phải bỏ xác trong rừng sâu nước độc hay ngoài biển cả. Thống nhất để mà thanh niên phải đi làm lao nô, thiếu nữ thì phải đi làm đĩ điếm cho ngoại bang, thống nhất để mà phải dâng đất, dâng biển cho ngoại bang (Trung Cộng) và lệ thuộc chúng thì thống nhất để làm gì? Sao ông Nguyễn Cao Kỳ người thầy của ông không biết **nhục** mà lại còn ngưỡng mộ ngả mũ chào chúng?

Như vậy thì lời cầu nguyện của tôi mong cho ông Kỳ sớm được gặp “Bác Hồ” nơi thiên đàng Cộng Sản” có gì là không đúng, có gì là sai trái, mà nói rằng tôi đã mạ ly người quá cố? Hay chụp mũ cho ông Kỳ là Cộng Sản? Xưa kia, các cụ ta, trong đó có cụ Tam Nguyên Yên Đỗ cũng đã từng làm đôi câu đối có tính cách châm biếm Nguyễn Hữu Đô, một kẻ làm quan cho Pháp lúc qua đời như sau:

*Nhất bi tuyệt bút Sinh Tự Hạ,
Thiên cổ du hồn Cư Lĩnh Gian (1)*

Vậy mà đâu có tên vô học nào chứ đừng nói là có học dám nói là câu đối đó đã nhục mạ người đã chết và nói cụ Tam Nguyên Yên Đỗ là tên bỉ ôi, tráo trở, bất nhân, bất trí, bất nghĩa như ông và ông Đỗ Văn Minh một người có học, ít ra cũng qua bậc Tú Tài đã nhục mạ tôi?

Thưa ông, nếu ông vẫn cho rằng lời cầu nguyện của tôi có tính cách mạ ly ông Kỳ, ông cứ nói cô Nguyễn Cao Kỳ Duyên kiện tôi đi. Tôi nghe nói cô ta và người chồng cũ của cô ta cũng là Luật Sư đấy. Tuy nhiên, tôi có lời khuyên, muốn cho chắc ăn như đình đóng cột, nên về Việt Nam mà kiện. Tôi bảo đảm cô ta sẽ thắng 100% và tiền bồi thường thì muốn bao nhiêu cũng được Chánh Án Tòa Án Nhân Dân của VC chấp thuận 100%. Tôi không châm biếm đâu. Tôi nói đúng đắn đó và sau khi thắng kiện cầm bản án đó về Hoa Kỳ tôi sẽ trả.

Thưa ông, chính các ông đem lá Cờ Vàng Ba Sọc Đỏ phủ lên quan tài Tướng Kỳ mới là nhục mạ, không những đã nhục mạ lá Cờ Vàng Ba Sọc Đỏ mà còn nhục mạ cả tướng Kỳ. Chắc ông đã đọc bài phỏng vấn ông Kỳ của báo Thanh Niên nhân dịp Hà Nội kỷ niệm 30

năm cái ngày gọi là “Giải Phóng Miền Nam” ông Kỳ đã nói: “... *những anh chàng HO lang thang đói chợ nhận ổ bánh mì thịt, chai nước suối và \$6/ hour, lãng xăng phát phơ cờ ba que tung bay xuống phố Bolsa, Houston.*” Nếu ông muốn rõ hơn về những lời tuyên bố lếu láo này của ông Kỳ, xin ông vào Google và gõ mấy chữ “**Cao Kỳ Nói VNCH là lính đánh thuê**” sẽ rõ.

Còn việc ông muốn Hội Luật Gia California yêu cầu ông Hội trưởng Lê Duy San phải từ chức vì lợi dụng danh nghĩa Hội thì ông đã gõ lằm cửa rồi. Tôi là Hội Trưởng Hội Ái Hữu Cựu Học Sinh Chu Văn An California chứ không phải Hội Trưởng Hội Luật Gia California.

Ông cứ làm đơn đi, tôi sẽ đưa ra Đại Hội Đồng vào kỳ tới để Đại Hội Đồng cứu xét. Nếu ông không tin tôi và sợ tôi vứt đơn của ông vào sọt rác thì ông có thể nhờ Bác Sĩ, Tiến Sĩ Phạm Lễ, Chủ Nhiệm kiêm Chủ Bút CM Magazine chuyển cho ông Phạm Hữu Độ vì ông Độ là anh ruột của Bác Sĩ Phạm Lễ. Ông Độ hiện đang là Chủ Tịch Ban Cố Vấn của Hội Ái Hữu Cựu Học Sinh Chu Văn An California chiếu điều 7, đoạn 1 bản Nội Quy của Hội AHCHSCVA.

Để cho ông dễ dàng ăn nói và làm áp lực với Ban Cố Vấn của Hội, tôi với tư cách Hội Trưởng Hội AHCHSCVA California, xin tuyên bố hủy bỏ quyết định đã rút bỏ lời cầu nguyện đó và tuyên bố vẫn giữ lại nguyện văn lời cầu nguyện như cũ.

Thưa ông Đặng Văn Âu, **một hũ mắm đã thối**, tôi nghĩ, cách tốt nhất là nên đập nắp lại cho chặt và đem bỏ nó vào thùng rác vì nó đã thối rồi thì càng khoắng càng thối. Tôi có đọc bài Điều Văn của ông, Ông có nói: “***Tôi khóc cho Tướng Quân vì ước vọng được nhìn thấy Việt Nam có Tự Do – Dân Chủ của Tướng Quân chưa thành mà đã từ già cõi đời***”.

Thưa ông, ông Kỳ đã Về VN tìm gặp tất cả những tên chóp bu của đảng Cướp Cộng Sản VN, vậy mà ước vọng của ông vẫn chưa đi tới đâu. Chính vì vậy mà tôi đã cầu nguyện cho ông Kỳ được gặp Hồ Chí Minh để mong hoàn tất ước vọng đó. Một lời cầu nguyện như vậy mà không hiểu tại sao các ông và ông Đỗ Văn Minh, người bạn của ông lại tức tôi, giận dữ và thốt ra những lời của kẻ vô học để nhục mạ tôi. Tôi thực không hiểu nổi các ông là hạng người nào?

Còn về câu nói “*Một trường mang tên một nhà Nho khí phách như vậy mà lại đào tạo ra một Lê Duy San bất nhân, bất trí, bất nghĩa, thiếu tư cách đến thế, thật đáng tủi hổ. Đáng buồn hơn nữa, Lê Duy San lại là đại diện cho cả một tập thể Chu Văn An miền Bắc Cali*” của ông Đỗ Văn Minh thì tôi nhờ ông nói lại với người bạn của ông rằng, câu này tôi xin phép được viết lại như sau mới đúng:

Một trường mang tên một nhà Nho khí phách như vậy và đã đào tạo ra được những hai người (2) làm Thủ Tướng. Tiếc rằng một người làm Thủ Tướng, cho miền Bắc VN thì phản bội dân tộc, bán nước bán dân. Còn một người làm Thủ Tướng cho miền NamVN thì phản bội đồng đội, cúi đầu hàng giặc. Thật đáng tủi hổ. Đáng buồn hơn nữa, lại tự nhận mình là đại diện cho cả một tập thể người Việt tỵ nạn Cộng Sản tại hải ngoại.

Hồ Chí Minh - chỉ Phạm Văn Đồng: "Thằng này bán nước. Không phải tôi."

Phần tôi, khi tôi chết, nếu ai cầu nguyện cho tôi được như vậy, Tôi rất lấy làm hãnh diện và xin muôn vàn cảm ơn. Tôi chỉ xin họ thay đổi 2 chữ “Bác Hồ” thành 2 chữ “Hồ Tặc” để khi gặp được tên này và đồng bọn của y như Phạm Văn Đồng, Trường Chinh, Lê Duẩn, Lê Khả Phiêu, Lê Đức Thọ, Nguyễn Hộ, v.v. và những tên sẽ chết như Nông Đức Mạnh, Nguyễn Văn Linh, Võ Văn Kiệt, Đỗ Mười, Nguyễn Minh Triết, Trương Tấn Sang,

Nguyễn Tấn Dũng, Phạm Thế Ruyệt, Nguyễn Văn An, v.v. tôi sẽ chỉ vào mặt bọn chúng mà phán rằng:

“ Chúng bay là những tên phản quốc, là tội đồ của dân tộc VN. Ta truyền cho chúng bay đầu thai làm kiếp chó và phải sinh sản cho thật nhiều để ăn hết cứt của nhân dân VN. Truyền chúng bay phải tập chung sống tại làng Cổ Nhuế để dân chúng làng này có đủ thịt mà ăn và không phải sống bằng nghề đi hốt phân, đi buôn cứt để sinh sống nữa.”

Trân trọng,

Lê Duy San

Cựu Thẩm Phán các tòa Sơ Thẩm và Thượng Thẩm Sài Gòn - Huế.

Chú thích

(1) Xin tìm đọc đôi câu đối này trong Giai Thoại Làng Văn của cụ Lãng Nhân Phùng Tất Đắc để hiểu hết mọi chuyện về câu đối này.

(2) Tôi rất tiếc không thể dùng tiếng nào khác tiếng NGƯỜI để thay thế. Gọi là ÔNG thì tôi không muốn khi nói tới Phạm Văn Đồng. Mà gọi là TÊN thì tôi cũng không muốn khi nói tới Nguyễn Cao Kỳ.

(3) Giai Thoại Làng Nho

(4) - 14 -

(5) NGUYỄN TƯ GIẢN. 1823 – 1890.

(6) Vốn tên là Văn Phú, tự Tuân Húc, sau vua Tự Đức thấy tên đó tầm thường quá, đổi lại là Tư Giản. Người huyện Đông Ngạn, nay là phủ Từ Sơn, tỉnh Bắc Ninh. Đỗ tiến sĩ năm 22 tuổi (1844 Thiệu Trị 4); làm quan từ đời Thiệu Trị đến Đồng Khánh thì lên tới chức tổng đốc. Năm 1857 ông đệ bản điều trần về việc trị thủy tiếp đó được cử sung Biện lý Đô chính sự vụ ở Bắc kỳ. Năm 1868 được sung phó sứ phái bộ sang Trung Hoa giao thiệp, có ý muốn nhờ nhà Thanh giúp quân chống Pháp. Sau khi Nam kỳ thành thuộc địa, Nguyễn tư Giản xin sang nước Đức cầu viện song triều đình không cho. Đến năm Ất Dậu (1885) các vị Văn thân đều bị ngờ vực phải trốn tránh. Nên Nguyễn tư Giản phải chạy về Kim Sơn lánh nạn, ở với linh mục Trần Lục. Linh mục trọng ông là bực hay chữ, nên mời về Phát Diệm mở trường dạy học. Trước ông có làm bài bia ở Sinh từ, đền thờ sông Kinh lược Nguyễn hữu Độ, có câu:

Tứ hải phong trần chi hậu, doãn tạ hiền lao.

Cửu chân sơn thủy chi linh, đĩnh sinh anh kiệt.

Tri ngã, tội ngã, thân cư lao oán tri trung.

Dĩ nhân, trị nhân, công tại thị phi chi ngoại.

- *Đương lúc bốn bề gió bụi, nhờ cái công khó nhọc của ông mới định được đại cục.*

- *Khí thiêng sông núi ở quận Cửu chân (Thanh Hoá) sinh ra người anh kiệt.*

- *Kẻ biết lòng ta, kẻ đổ tội cho ta, mình ở vào giữa chỗ lao oán.*

- *Lấy đạo người mà trị người, công mình ở ngoài chỗ phải trái.*

Tri ngã tội ngã là lời Không Tử, sau Mạnh Tử dẫn lại, nói ngài làm sách Xuân Thu, người đời sau kẻ biết lòng ngài, và kẻ buộc tội ngài, đều vì sách Xuân Thu cả. *Chữ dĩ nhân trị nhân*, ở sách Trung Dung, lời Tư Tử.

Cách ít lâu Kinh lược Nguyễn hữu Độ tạ thế, quan cứu đưa về Huế; đi đường thủy theo sông Đáy qua Kim Sơn rồi ra biển. Bấy giờ Trần Lục là Khâm sai tuyên phủ sứ, sức dân huyện Kim Sơn, làm trạm để đón tể một tuần. Các quan tỉnh Ninh Bình có xin Nguyễn tư Giản làm cho câu đối, và bốn chữ dán ở trạm tể. Bốn chữ là:

Công quy bất phục.

- Chử ở Kinh thi, Châu Công nhà Châu đi đánh Đông Sơn, khi trở về dân Đông Sơn nhớ, muốn giữ lại.

Câu đối:

*Thiên hà vi đoạt chi. Hà sóc tinh kỳ vân biến sắc.
Công tữ thử viễn hỷ, Giang đình phong vũ trúc thành lâm.*

- Trời sao vội cướp ông, cờ tinh kỳ đất Hà sóc mây đã đổi sắc.

* Câu này lấy tích Lý quang Bật đòi Đường đi đánh giặc về, cờ tinh kỳ rục rờ. Ý nói nay cờ đã đổi sắc là vị chủ tướng chết.

- Ông từ đây đi xa hẳn, mưa gió chốn Giang đình trúc mọc thành rừng.

* Lấy điển Khâu Chuẩn đòi Tống. Khi mất, đưa quan cứu đi, quan dân nhớ ơn làm trạm tế. Những cây tre cắm làm rạp tế, sau mọc thành rừng.

Sau Nguyễn tư Giản mất ở Kim Sơn, Yên Đổ có viếng câu đối.

*Nhất bi tuyệt bút sinh từ hạ.
Thiên cổ du hồn Cự lĩnh gian.*

- Một bài văn bia ở sinh từ (Nguyễn hữu Độ) là tuyệt bút.
- Thiên cổ du hồn còn phảng phất ở đường Cự lĩnh (Kim Sơn)

Câu trên nói Nguyễn tư Giản làm văn bia ở Sinh từ, quá tâng bốc Nguyễn hữu Độ. Tuyệt bút: là lấy tích: *Xuân Thu tuyệt bút ư hoạch lân* (Không Từ làm sách Xuân Thu đến chữ *hoạch lân* là hết, rồi ngài mất). Đường Cự Lĩnh thuộc Kim Sơn là chỗ Trần Lục ở.

Yên Đổ lấy hai việc ra chỉ trích: khen gian thần Nguyễn hữu Độ, và ở nhờ linh mục Trần Lục.

Nguyễn tư Giản còn để lại những tác phẩm: “Thạch nông thi văn tập”; “Thạch nông tùng thoại” và “Yên thiêu thi thảo”. Ngoài ra, ông có dự vào việc khảo duyệt bộ “Khâm định Việt sử thông giám cương mục”.